

Mt. Blanc normálkou

Nakonec se 24. září o půl deváté večer potkávám na Florenci jen s Aldou. Naházíme bagáž do auta a vyrážíme směr Chamonix, resp. přesněji Les Houches. Cesta utíkala v pohodě až na prasklé potrubí v Ženevě, které kompletně zatopilo několik ulic, takže jsme je chvíli objížděli. Ano, jeli jsme přes Ženevu – navigace řekla, že je to lepší, tak jsme jí věřili. Nakonec to byla rozumná-rychlá volba, byť jsme zaplatili 6 EUR za mýtné, ale vyjeli jsme přímo v Les Houches (cca 1000 m.n.m.) někdy okolo sedmé ranní.

V pátek ráno jsme tedy dali kafe, snídani, přebalili jsme a na informacích zkontrolovali počasí – další tři dny azuro – paráda. Auto nechali u Carrefouru a vydali se v 10 ráno pěšo na Nid'Aigle (2372 m.n.m.) kam normálně jezdí zubačka. Nic pro nás. Za zhruba čtyři hodky jsme na konečné stanici. Odtud už všichni museli pěšky i když. Někteří valili až na Gouter (3835 m.n.m.), kde se ceny za nocleh můžou vyšplhat až na 80 EUR. Nicméně my míříme na Tete Rousse (3176 m.n.m.), kde je k dispozici relativně dost míst na bivak. Okolo 3000 m.n.m. už přišla slušná únava. Nicméně relativně velký počet lidí šlapající s námi nás trochu popohnal, abychom si zajistili rozumné místo. Jak jsme rozbili stan a uvařili na plynu, pojedli a připravili lano a materiál, zapadli jsme okolo 20:00 do spacáku. Já trochu dřív s dost velkým bohlavem. Ten se dal čekat, že...

Ráno budíček těsně před 02:00, rychlá snídaně – kašička. Mně už bylo dobře, ale chuť k jídlu byla slabší. Vyrážíme cca v 02:30. Za pár minut přicházíme k obávanému Grand Couloiru. Ten rychle přefrčíme – nepadlo nic. Pak trochu techničtější pasáž s ocelovými fixama. Za dvě hodky a něco jsme na úrovni Gouteru. Chvilí pauza a nasazujeme mačky. Odtud dál už člověk musí jen jít a jít a nemít extra smůlu či nebýt blbý.

A tak jsme šli a šli... Rychlost našeho výstupu a nevyspanost se podepisovala na zpomalujícím se tempu a rychle ubývajících silách. Na Vallotce (4362 m.n.m) kontrolujeme prsty na nohou – oběma nám trochu mrznou. Ale v pohodě. Já

zahazuju batoh a foťák, páč se mi to už nechce tahat a jsem unavený. Máme trochu zpoždění oproti plánu a máme trochu obavu, abychom nemuseli zůstat na Gouteru. Dáváme si limit kdy budeme otáčet, abychom byli v klidu. Nicméně dál to jde dobře. Překročíme jednu trhlinu a v 12:20 se ocitáme na vrcholu. Chvilé odpočinku, pár fotek pomocí GoPro kamery, pozorování startu paraglidistů z vrcholu a vydáváme se zpět. Dolů je postup rychlejší. K našemu překvapení i ve dvě odpoledne potkáváme skupinky, které teprve směřují k vrchlu. Patrolující helikoptéra možná ví proč tam hlídá...

Na Vallotce se opět zastavíme, vyzvedneme věci, spočneme (možná i zavřeme oko na chvíli na sluníčku) a za pár desítek minut valíme dál. No a odtud až ke Gouteru je to nuda. Pak sundat mačky a opatrně dolů po rozbředlém sněhu. Kuloár byl opět v pohodě – ani kámen. Do stanu zapadneme se západem slunce (19:30) To je timing.

V neděli cca v sedm vstáváme, sbalíme harampádí a valíme dolů, tentokát ale ne až dolů. Kvůli úspoře času sedáme na zubačku, na Bellevue (1800 m.n.m.) přesedneme na lanovku a v Les Houches už ten kousek po cestě dojdeme. Dole jsme v 10:30.

Následuje vítězná klobása, káva a odjezd zpestřený o startování kabelama, které naštěstí vždy vozím. V 22:30 už jsme v Praze a loučíme se opět na Florenci.

Shrnutí:

25.-27.9.2015

Alda Frydrych a Jirka Menšík

Odjezd z Florence 24.9. cca 21:00

Příjezd do Les Houches (přes Ženevu) v 07:00

Cesta nahoru (10:00 – 18:00)

<https://connect.garmin.com/modern/activity/5904301528>

Útok na vrchol (02:30 – 12:20 – 19:30)

<https://connect.garmin.com/modern/activity/5904301431>

Cesta dolů(07:00 - 10:30)

tracking chybí, došla baterie